

31 Maart 1915 *De Rotterdammer*:

* * * *Kostelijke guitigheid.*

Spannend was het in *de Standaard* te volgen de reeks driestarren, gewijd aan Ds. Koffijberg's brochure *Gij Calvinisten*.

Leukjes en fijntjes werden de pijlen naar de „pastorie van Muiden” gezonden.

In anderen zou dat niet aldus gedragen zijn, maar de schrijver van *de Standaard* heeft nu eenmaal iets voor, en wij weten zeker dat ook de „stille pastorie-bewoner van Muiden” onder die vernuftstintelingen zal hebben genoten.

Nu schijnt het echter of plots een kink in de kabel is gekomen.

Alles liep vlot en naar de regelen der kunst: eerst een warme lofprijzing voor den toon der polemiek en daarna een reeks bedenkingen, die het Muidensche betoog moesten havenen.

Maar alles even gemoedelijk en knusjes, zonder eenigen zweem van verbolgenheid.

Zaterdagavond echter werden de batterijen verlegd en zwaar geschut opgesteld, dat zelfs den Muidenschen *slotvoogd*, laat staan een pastorie-bewoner, zou doen sidderen van schrik.

Ziet hier het bombardement van Muiden:

„Wat uitging was een oproep aan alle Calvinisten, d. w. z. aan alle leden der georganiseerde Antirevolutionaire partij, om eenparig het gedrag van den Veldheer en zulks wel publiek, als in strijd met ons verleden, af te keuren. Het ging niet tegen de redactie van *de Standaard* maar tegen den persoon van Dr. A. Kuyper, uit wiens dictaten zelfs druk werd aangehaald.

Voorts, deze oproeping van den „officier” tegen den „veldheer” ging uit, zonder dat hij met den veldheer er ook maar één enkel woord over gesproken of een letter schrifts over gewisseld had.

Het was niet een perscritiek, tot het publiek gericht, maar een *manifest* gericht tot de *manschappen* in het leger, d. i. tot alle leden der partij. *Tot de Calvinisten!*

Er zou dan ook niets onredelijks in gelegen hebben, zoo de „Veldheer”, onmiddellijk al zijn officieren en gedelegeerden in Deputatenvergadering had bijeengeroepen, en zijn veldheersstaf had nedergelegd, om voorts door Ds. Koffijberg te laten aanwijzen, wie zijn opvolger moest zijn.

Dit nu heeft de *N. Haagsche Courant* gevoeld.

Wel een teeken dat haar redacteur de politieke voelhorens niet mist.

Een officier toch die, gelijk hier geschiedde, de manschappen *als „Calvinisten”* tegen den Voorzitter oproept, breekt met de krijgswet, valt 't Presidium aan, en doet een *politieke* daad van zeer verstrekkende beteekenis.

Dit nu heeft Mr. de Wilde klaar ingezien. En daarom heeft niet